

- 5) Wykładni dyrektywy 2008/104 należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które upoważnia partnerów społecznych do odstąpienia na poziomie branży przedsiębiorstw użytkowników od określonego w tego rodzaju uregulowaniu maksymalnego okresu skierowania pracownika tymczasowego.

(¹) Dz.U. C 279 z 24.8.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris – Francja) – Pan A/Autorité des marchés financiers (AMF)

(Sprawa C-302/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Jednolity rynek usług finansowych – Nadużycia na rynku – Dyrektywy 2003/6/WE i 2003/124/WE – „Informacja poufna” – Pojęcie – Informacja „precyzyjna” – Informacja o zbliżającej się publikacji artykułu prasowego relacjonującego pogłoskę rynkową dotyczącą emitenta instrumentów finansowych – Nielegalny charakter ujawnienia informacji poufnych – Wyjątki – Rozporządzenie (UE) nr 596/2014 – Artykuł 10 – Ujawnienie informacji poufnych w normalnym trybie wykonywania czynności w ramach zawodu – Artykuł 21 – Ujawnienie informacji poufnych do celów dziennikarskich – Wolność prasy i swoboda wypowiedzi – Ujawnienie przez dziennikarza zwykłemu źródłu informacji o zbliżającej się publikacji artykułu prasowego]

(2022/C 191/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pan A

Strona pozwana: Autorité des marchés financiers (AMF)

Sentencja

- 1) Artykuł 1 pkt 1 dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) należy interpretować w ten sposób, że w celu zakwalifikowania informacji jako poufnej informację „precyzyjną” w rozumieniu tego przepisu i w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6 w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku może stanowić informacja dotycząca zbliżającej się publikacji artykułu prasowego relacjonującego pogłoskę rynkową dotyczącą emitenta instrumentów finansowych, a dla dokonania oceny rzeczowej przesłanki „precyzyjności” znaczenie mają następujące elementy, o ile zostały one podane do wiadomości przed tą publikacją: okoliczność, że ów artykuł prasowy zawierać będzie wzmiankę o cenie, po której mają zostać zakupione papiery wartościowe tego emitenta w ramach ewentualnej publicznej oferty przejęcia, a także tożsamość dziennikarza, który podpisał się pod rzeczonym artykułem, oraz podmiotu prasowego, który go opublikował. Co się tyczy rzeczywistego wpływu tej publikacji na cenę papierów wartościowych, do których się ona odnosi, chociaż wpływ ten może stanowić dowód ex post na to, że owa informacja jest precyzyjna, to jednak nie może on sam w sobie wystarczyć, w braku zbadania innych okoliczności znanych lub ujawnionych przed tą publikacją, do wykazania, że ów wymóg precyzyjności został spełniony.
- 2) Artykuł 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenia w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6 i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE należy interpretować w ten sposób, że za dokonane „do celów dziennikarskich” w rozumieniu tego artykułu należy uznać ujawnienie przez dziennikarza jednemu z jego zwykłych źródeł informacji dotyczącej zbliżającej się publikacji podpisanego przezeń artykułu relacjonującego pogłoskę rynkową, w sytuacji gdy ujawnienie to jest niezbędne do prawidłowego wykonywania działalności dziennikarskiej, która obejmuje czynności dochodzeniowe prowadzone na potrzeby przygotowywania publikacji.

- 3) Artykuły 10 i 21 rozporządzenia nr 596/2014 należy interpretować w ten sposób, że ujawnienie przez dziennikarza informacji poufnych jest zgodne z prawem, jeżeli należy je uznać za konieczne do wykonywania tego zawodu i za zgodne z zasadą proporcjonalności.

(¹) Dz.U. C 313 z 21.9.2020.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 28 czerwca 2021 r. – Bursa Română de Mărfuri SA/Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)

(Sprawa C-394/21)

(2022/C 191/05)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bursa Română de Mărfuri SA

Strona przeciwna: Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)

Interwenient: Federația Europeană a Comercianților de Energie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (¹), w szczególności art. 1 lit. b) i art. 3 tego rozporządzenia, biorąc pod uwagę przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE (²) wprowadza od chwili jego wejścia w życie zakaz kontynuowania przyznawania przez państwo członkowskie tylko jednej koncesji na organizację scentralizowanych rynków energii i zarządzanie nimi? Czy od dnia 1 stycznia 2020 r. państwo rumuńskie jest zobowiązane do wstrzymania monopolu istniejącego w związku z zarządzaniem rynkiem energii elektrycznej?
- 2) Czy zakres stosowania *ratione personae* zasad wolnej konkurencji, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/943, a w szczególności w art. 1 lit. b) i c) oraz odpowiednio w art. 3, obejmuje operatora rynku energii elektrycznej takiego jak giełda towarowa? Czy dla celów udzielenia tej odpowiedzi ma znaczenie to, że w odniesieniu do definicji rynku energii elektrycznej art. 2 pkt 40 rozporządzenia (UE) 2019/943 odsyła do definicji rynków energii elektrycznej zawartej w art. 2 pkt 9 dyrektywy 2019/944?
- 3) Czy należy uznać, że udzielenie przez państwo członkowskie pojedynczej koncesji na zarządzanie rynkiem energii elektrycznej stanowi ograniczenie konkurencji w rozumieniu art. 101 i 102 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE i art. 106 ust. 1 TFUE?

(¹) Dz.U. 2019, L 158, s. 54.

(²) Dz.U. 2019, L 158, s. 125.